

[Ahlmann-Ohlsen]

relation til forenklingerne af tjenestens personale og driftsmæssige forhold. Dele af pressen har betegnet den part af lovforslaget, der omhandler bevarelsen af en direktørstilling med reference til den politiske minister, som et forsøg på at få indført begrebet statssekretær i dansk politik.

Når man gennemlæser det citat fra arbejdsrapporten, der ligger til grund for lovforslaget, og som pressen har fremdraget, fremgår det, at en enkelt afdelingsleder i udenrigsministeriet, altså én ud af mange, i en forudgående høring har brugt betegnelsen statssekretær i parentes som betegnelsen for bevarelse af direktøren, som lovforslaget foreslår. Et enkelt løst citat fra en forudgående høring er altså blevet fortolket som lovens hensigt og har været baggrund for den advarende pegefinger, man har løftet omkring oprettelsen af en statssekretærstilling.

I det konservative folkeparti forstår vi godt forbløffelsen over, at Danmark skulle have en sådan statssekretær. Hvorfor? Fordi det simpelt hen inden for den nuværende forfatning ikke kan lade sig gøre at oprette en sådan stilling.

Vi finder det både ret og rimeligt, at stillingen fastholdes for på den måde at sikre koordinationen af udenrigstjenestens enkelte dele.

Hvad angår lovforslagets del om smidiggørelse af specialattachéerne og deres medarbejders funktion på danske repræsentationer, lægger det konservative folkeparti vægt på, at dette sker på en sådan måde, at den daglige funktion fagministerierne og attachéerne imellem ikke svækkes.

Med disse bemærkninger skal vi hermed indstille lovforslaget til vedtagelse.

**Arne Christiansen (V):**

Egentlig kan man undre sig over, at udenrigsministeriet har kunnet leve med den ca. 20 år gamle lov, når man ser på den internationale udvikling, der er sket i den forløbne tid både politisk og økonomisk og kommercielt. Jeg tænker her ikke mindst på tiden siden 1973, da Danmark blev medlem af EF. Til trods for, at udenrigsministeriet er det eneste ministerium, hvis struktur og arbejdsopgaver er fastsat ved lov, har ledelsen gennem årene med smidighed formået at operere inden for de givne rammer.

Det er vel derfor ganske naturligt, at dette forslag nu kommer på bordet; det kan efter min opfattelse dels tjene til at gennemføre en ajourføring på en række områder, dels til at danne grundlag for yderligere tilpasning, når det gælder de fremtidige opgaver. Jeg tænker bl.a. her på den af andre ordførere allerede omtalte indre opbygning og ansvarsfordeling og måske ikke mindst på specialattachéernes fremtidige position, fremtidige integrering, som er udførligt beskrevet i bemærkningerne til § 6.

Jeg ved ikke, om man også heri kan – det vil jeg da gerne – aflæse den stadig større betydning, man i udenrigstjenesten tillægger den økonomiske og eksportmæssige side af hele arbejdet i dette ministerium, i hjemmetjenesten som i udetjenesten.

Jeg kan på venstres vegne anbefale lovforslaget, som det nu foreligger.

**Riishøj (SF):**

Når man læser forslaget igennem, forekommer det i hvert fald os uden for udenrigsministeriets rækker at være et meget vanskelig gennemskueligt forslag. Det er også mit indtryk, at forslaget er et resultat af nogle, skal vi sige interne bureaukratiske interesse modsætninger i udenrigsministeriet. Det er vist den diplomatiske omformning, som godt kan siges her.

Vi mener afgjort, at udenrigsministeren har alt for meget at bestille; det kan man sige i populær form. Arbejdsområdet er alt for stort. Vi finder derimod ikke, at den metode, der her er angivet, med at lave en effektivisering, er vejen frem. Jeg synes, man skulle overveje at gå tilbage og udskille den udenrigsøkonomiske del af udenrigsministeriet og så have en udenrigsminister, der tager sig af den egentlige udenrigspolitik. Det har vi haft før, og det er vores opfattelse, at den ordening er mere overskuelig, den er bedre, og den aflaster altså også udenrigsministeren. Jeg synes, bortset fra at vi politisk er meget uenige med udenrigsministeren, at den arbejdsopgave, udenrigsministeren har i dag, simpelt hen er for bred og for omfattende.

I øvrigt er vores nøgleord, hvad angår udenrigstjeneste og administration i det hele taget, afbureaukratisering, overskuelighed og folkelighed. Vi ser meget gerne, at udenrigsministeriets meget verdensfjerne rolle i det